

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΗΣ Α ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ (Ματθ. 5, 14-19)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στις 16/7/1995)

1. Φως στο σκοτάδι του κόσμου

Ο Χριστός είναι το φως του κόσμου. Με τις εντολές Του, με την διδασκαλία Του, με τη φανέρωση του αγίου θελήματός Του. Μόνον όποιος πιστεύει στο Θεό και ακολουθεί τις εντολές Του παίρνει φως από το αίδιο, παρήγορο και ανέσπερο φως. Έτσι πραγματοποιείται εκείνο που λέμε στη δοξολογία: «Εν τω φωτί σου οψόμεθα φως».

Δεν είναι «τα μάτια μας» το φως. Δεν «βλέπουμε» με τα μάτια μας.

Με το φως του Θεού βλέπουμε.

Με τα μάτια μας βλέπουμε τα πράγματα, εντελώς διαφορετικά από ό,τι θέλει και απαιτεί από εμάς ο Θεός. Πράγμα που σημαίνει πως τα μάτια μας μερικές φορές σκοτίζονται και τότε εκείνα που πιστεύουμε, εκείνα που βλέπουμε, εκείνα που θεωρούμε σπουδαία, αποτελούν -κατά Θεόν- τη χειρότερη καταστροφή. Τη χειρότερη αιτία απώλειας της αιώνιας ζωής και κληρονομίας της αιώνιας καταδίκης στην κόλαση.

Ο μακριά από τον Θεό κόσμος, ονομάζει φως πράγματα άσχημα, και πολλές φορές αισχρά, απαράδεκτα, εγκληματικά. Καμιά φορά ακούμε να λένε: «είδες φως;». Και εννοούν αν πήγαν καλά κάποιες δουλειές που έχουν να κάνουν με το χρήμα ή με αμαρτωλές καταστάσεις.

Θέλοντας ο Χριστός να διορθώσει όλα αυτά μέσα στη συνείδησή μας, είπε για τους αγίους μαθητές Του: «Σεις είσατε το φως στον κόσμο». Γιατί; Γιατί μέσα σε ένα κόσμο που ο καθένας έχει και ακολουθεί δική του γνώμη, εκείνο που του αρέσει, αληθινό φως είναι ο άνθρωπος που ακολουθεί το φως τού Θεού, που πιστεύει στο Θεό, φωτίζεται από τον Θεό και τηρεί τις εντολές του.

«Υμείς εστε το φως του κόσμου».

Θέλοντας και μη, οι άλλοι άνθρωποι βλέπουν μια συμπεριφορά διαφορετική.

Αντί μανία αρπακτική, διάθεση καλωσύνης και ελεημοσύνης.

Αντί ο άνθρωπος που πιστεύει στο Θεό να εκμεταλλευτεί τους πάντες και τα πάντα και να πουλήσει για τα συμφέροντά του ακόμα και τον πατέρα του και τη μητέρα του και την αδελφή του, είναι πρόθυμος να πουλήσει τον εαυτό του. Όχι για να κάποιον άλλο λόγο, αλλά για να σώσει και να ελευθερώσει. Γιατί ξέρει ότι «ο εν ουρανοίς Θεός» είναι Πατέρας και οι άνθρωποι οι «επί γης» είναι αδέρφια. Και όχι αντικείμενο εκμετάλλευσης οιασδήποτε μορφής.

Όποιος πιστεύει στο Θεό είναι φως!

Είπε ο Χριστός: «Μπορεί μια πόλη που βρίσκεται στην κορυφή του βουνού, να κρυφτεί»; Το ίδιο πράγμα συμβαίνει και με εκείνον που ακολουθεί τον Χριστό. Είτε το θέλει, είτε δεν το θέλει, όλα τα μάτια είναι στραμμένα πάνω του, γιατί ζώντας κατά Θεόν δίνει τη μαρτυρία ότι τελικά, ο,τι και να κάνει ο άνθρωπος, όταν θεμελιώσει τη χαρά του και την ευτυχία του στα κτίσματα, σ' αυτά που έφτιαξε και έδωσε ο Θεός για άνεση και για χαρά της ζωής, απογοητεύεται. Και φτάνει σε μια κατάσταση ελεεινή.

Έγραψε ένας άνθρωπος χωρίς Θεό: «Ευτυχία στον κόσμο δεν υπάρχει. Χαρά στον κόσμο δεν υπάρχει. Υπάρχουν μόνο ευτυχισμένες στιγμές». Έτσι καταντά η ζωή χωρίς τον Θεό και χωρίς το φως Του. Μακριά από τον Θεό, ο πλανώμενος άνθρωπος, ευτυχία δεν έχει, χαρά δεν έχει. Έχει μόνο ευτυχισμένες στιγμές: την ώρα που τρώει, την ώρα που ικανοποιεί τις επιθυμίες του, την ώρα που παίρνει ναρκωτικά, την ώρα που γελάει και χορεύει. Όλες οι άλλες στιγμές είναι ένας ογκόλιθος πάνω στο στήθος του που τον πιέζουν. Και τον κάνουν να αισθάνεται τη ζωή μαρτύριο.

Για εκείνον που πιστεύει, υπάρχει χαρά και ευτυχία. Όχι τότε που διασκεδάζει, αλλά όλες τις στιγμές της ζωής του. Γιατί ο Χριστός ήρθε στον κόσμο για να μας δώσει την δική Του χαρά και ειρήνη και όποιος Τον πιστεύει, η ψυχή του, η καρδιά του, το είναι του, είναι γεμάτο από χαρά και ειρήνη. Και το ξέρει και το βλέπει ότι κάθε παρέκκλιση από την εσωτερική χαρά και την εσωτερική ειρήνη που δίνει ο Χριστός, σε αναζήτηση εγκόσμιας μορφής ειρήνης και χαράς είναι παραστράτημα, είναι πτώση, είναι λάθος, είναι πανωλεθρία, είναι καταστροφή.

2. Μη κρύβεις το φως

Συνέχισε ο Χριστός: «Είδατε ποτέ κανέναν να ανάβει το φως και να το βάζει μέσα στο σεντούκι; Κάτω από το μόδιον;» Το φως το ανάβουν για να φωτίσει

το σπίτι. Να δίνει στα μάτια μας τη δύναμη να βλέπουμε μέσα στο σκοτάδι. Θέλει να μας πει ο Χριστός: «Συ είσαι φως. Πιστεύεις στον Χριστό, πιστεύεις στο λόγο του. Είσαι φως». Τι κάνεις για να βοηθήσεις τους άλλους να δουν το αληθινό φως;

Χρειάζεται πρώτα απ' όλα να μη κρύβεις το φως κάτω από το σεντούκι.

Δηλαδή τι πρέπει να κάνουμε; Απλούστατα: Πρώτα απ' όλα το λέμε ότι πιστεύουμε στον Χριστό. Το λέμε ότι ο Θεός δίνει ειρήνη και χαρά. Το λέμε ότι είμαστε πιο ευτυχισμένοι από τους εκείνους που ζουν μακριά από τον Χριστό. Το καταλαβαίνουμε ότι είναι μεγάλη και αληθινή η ελπίδα μας στον Χριστό. Ξέρουμε ότι ο καθένας μας έχει χρέος να δείξει πρώτα απ' όλα στους δικούς του το φως του Χριστού.

Πώς θα το δείξει;

Απάντηση: Πήρες ποτέ τα παιδιά σου να προσευχηθείτε μαζί;

Γονάτισες ποτέ μπροστά στην εικόνα του Χριστού και τους είπες: «Ελάτε και σεις. Γονατίστε δίπλα μου. Να παρακαλέσουμε τον Χριστό να μας ελεήσει και να μας κρατήσει κοντά Του, να μη χαθούμε».

Τους έδειξες ότι είναι φως η εγκράτεια νηστεύοντας πρώτος εσύ;

Τους έδειξες ότι είναι φως η ελεημοσύνη, στέλνοντας τα παιδιά σου να κάνουν εκείνα την ελεημοσύνη που θα έκανες εσύ;

Αλλοίμονο στους γονείς που δεν συμβουλεύουν τα παιδιά τους να πηγαίνουν στην Εκκλησία. Τι απολογία θα δώσουν ενώπιον του Χριστού;

Μα γιατί; Δεν είναι ελεύθερα τα παιδιά να κάνουν ο,τι θέλουν;

Ναι είναι. Και σε τελική ανάλυση, θα κάνουν στη ζωή τους, ο,τι θέλουν. Αλλά τα παιδιά είναι άπειρα. Όταν γεννηθεί το παιδί, δεν έχει τη δύναμη να προστατεύσει τον εαυτό του από ένα μυρμήγκι. Και πρέπει να σταθείς συ ο πατέρας και η μητέρα από πάνω τους, να τα προστατεύσεις. Δε μπορεί να πάρει μοναχό του ούτε μια κουταλιά γάλα.

Κατά τον ίδιο τρόπο δεν έχει καθόλου πείρα από τη ζωή. Γι' αυτό είσαι υποχρεωμένος να του τη μεταδώσεις. Άλλωστε για πολλά άλλα πράγματα του μεταδίδεις τη πείρα και το συμβουλεύεις και το καθοδηγείς.

Με πια λογική δεν θα δείξεις περισσότερο ενδιαφέρον για να το καθοδηγήσεις στο θέμα το σοβαρότερο από όλα τα άλλα; Που έχει να κάνει με τον Θεό και την ψυχή του; Η επίγεια ζωή είναι παροδική και προσωρινή και δεν ξέρουμε

καλά-καλά αν το παιδί θα προφθάσει να μεγαλώσει και να αποκατασταθεί κοινωνικά. Και όμως αγωνίζεσαι να του εξασφαλίσεις τα επίγεια σαν να πρόκειται να ζήσει εκατό χρόνια, και δεν αγωνίζεσαι να το καθοδηγήσεις στη Βασιλεία του Θεού στην αιώνια ζωή, στο δρόμο του Θεού; Στη ζωή στην οποία θα ζήσει στους αιώνες των αιώνων. Γιατί δεν το βοηθάς να γλυτώσει όχι από την μύγα και το κουνούπι ή από άλλα μικροπράγματα, αλλά από την αιώνια κόλαση.

Φτειάχνουμε κήπους και βάζουμε στα μικρά φυτά υποστηρίγματα για να μεγαλώνουν με ασφάλεια. Τα λαχανικά σου τα φροντίζεις και τα στηρίζεις. Τα παιδιά σου αφήνεις αστήρικτα και ακαθοδήγητα;

Είπε ακόμη ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός:

«Σας το λέγω ολοκάθαρα. Ο ουρανός και η γη παρελεύσονται οι δε λόγοι μου, ου μη παρέλθωσι». Πιστεύεις ότι είσαι αιώνιος. Κάνεις το λάθος να σκέπτεσαι ότι συ είσαι ο αιώνιος και δεν υπάρχει η αιώνια ζωή. Ακολουθείς κάποιες γνώμες που λένε ότι η γη θα είναι για πάντα. Λάθος μεγάλο! Ο ουρανός και η γη παρελεύσονται. Θα έλθει μέρα που θα παύσουν να υπάρχουν. Και όποιος στηρίξε την σοφία, την γνώμη, τον προσανατολισμό του πάνω στα πράγματα που προσφέρει η γη θα πέσει έξω.

«Οι δε λόγοι μου» είπε ο Χριστός «ου μη παρέλθωσι». Τα λόγια μου, δεν θα χάσουν ποτέ την αξία τους. Και εκείνος που τα ακολουθεί, δεν θα πέσει έξω ποτέ.

3. Ο κόσμος περιμένει ελπίδα

Είπε ο Χριστός: «όποιος πιστεύει σε μένα είναι το αλάτι της γης». Το αλάτι εισχωρεί παντού, αλλά δεν διαλύει. Συντηρεί και νοστιμίζει.

Οι άλλοι άνθρωποι κοιτάζουν τους ανθρώπους του Θεού.

Σ' αυτούς βρίσκουν φως που διαλύει το σκοτάδι που δημιουργεί το ανόητο εκείνο ρητό: «Δεν υπάρχει χαρά, ειρήνη και ευτυχία. Υπάρχουν μόνο χαρούμενες και ευτυχισμένες στιγμές». Το φρόνημα αυτό είναι εξευτελισμός και κατάπτωση του κόσμου. Μέσα σε κάτι τέτοιες καταστάσεις, όλοι οι άνθρωποι, ψάχνουν για φως, για νοστιμάδα, για ελπίδα.

Εάν εμείς που ερχόμαστε στην Εκκλησία, δεν την προσφέρουμε αυτή την ελπίδα, αυτή τη δύναμη, τότε το αλάτι χάλασε. Κι' όταν το αλάτι χαλάσει μόνο

για ένα κάνει: Να το πετάξουν στο δρόμο. Να πατάνε πάνω οι άνθρωποι και να το περιφρονούν. Οι αμαρτίες μας μερικές φορές, κάνουν πολλούς ανθρώπους να μας αποστρέφονται και να μας περιφρονούν.

Εμείς φταίμε, γιατί δεν σταθήκαμε όπως πρέπει στην πίστη του Χριστού.

Ο Χριστός είναι το φως του κόσμου. Όποιος Τον ακολουθεί γίνεται φως. Και σαν φως είναι ο μεγαλύτερος ευεργέτης του κόσμου.

Ας κάνουμε ο,τι περισσότερο μπορούμε μελετώντας τον λόγο τού Θεού και κάνοντας προσευχή θερμή στον Χριστό να μας φωτίζει και να μας καθοδηγεί με το Πνεύμα Του το Άγιο. Με το φως Του από τον ουρανό. Και να μας δίνει δύναμη να νικάμε τις παγίδες του διαβόλου και να αγωνιζόμαστε.

Εκείνος μας έδωσε το φως και τη δύναμή του, το Σώμα του και το Αίμα του. Έχουμε υποχρέωση να δίνουμε στον κόσμο την μαρτυρία για τις δωρεές Του. Για την χαρά και την ευτυχία που μας πρόσφερε. Και για την ελπίδα της αιώνιας ζωής, την οποία είθε με την χάρη Του και το έλεός Του να κληρονομήσουμε. Αμήν.-